

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 15 oktober 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 16 augustus 2018 van de voorzitter van de examencommissie Erasmus School of Social and Behavioral Sciences (ESSB), namens de decaan ESSB, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij e-mail van 20 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 16 augustus 2018, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Psychologie. Op 14 september 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 15 oktober 2018. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen dooren, respectievelijk lid en lid.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met de bacheloropleiding Psychologie. Aan het eind van zijn eerste studiejaar had appellant 0 studiepunten behaald en een gewogen gemiddeld van lager dan 6.0, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies (hierna: bsa-norm). Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten van het onderwijsprogramma (60 studiepunten) van Bachelor 1 (hierna: B1) moeten zijn behaald en dat hij voor zowel de vakken binnen het kenniscluster, als de vakken binnen het vaardighedencluster gemiddeld een 6.0 of hoger had dienen te behalen. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.

Appellant voert -kort samengevat- aan dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden, te weten zijn fysieke en mentale gesteldheid, niet heeft kunnen voldoen aan de bsa-norm. Appellant licht ter zitting toe dat hij gedurende het studiejaar vaak langs de dokter is geweest voor zijn klachten en dat de dokter heeft geconstateerd dat appellant een vitamine D tekort heeft. Ter zitting bevestigt appellant dat de klachten zich in de periode tot en met april 2018 hebben voorgedaan en dat zijn herstel minder spoedig verliep vanwege verkeerd uitgeschreven medicatie (te lage dosering vitamine D). Appellant voert verder aan dat hij door de klachten ook een faalangst heeft ontwikkeld. Voor de mentale klachten en faalangst heeft appellant een intake gesprek gehad bij een psycholoog maar die gaf aan dat verdere behandeling niet noodzakelijk is omdat de klachten niet zeer ernstig zijn, aldus appellant.

2. Verweerder geeft aan de persoonlijke omstandigheden van appellant te erkennen. Voorts rijst bij verweerder de vraag of de aangevoerde omstandigheden in deze casus kunnen leiden tot het niet toepassen van de bsa-norm. Verweerder is van mening dat er onvoldoende grond is om een causaal verband aan te nemen tussen

de aangevoerde omstandigheden en de studieresultaten van appellant. Verweerder voert aan dat appellant in de periode na april 2018 geen echte verbetering in studieresultaten heeft kunnen waarnemen. Desgevraagd licht verweerder ter zitting toe dat zij hieronder verstaat dat appellant tenminste een 6.0 zou behalen voor de openstaande onderdelen. Appellant heeft tijdens de herkansingsperiode in juli 2018 juist lagere studieresultaten behaald voor bepaalde onderdelen dan tijdens zijn ziekteperiode. Derhalve heeft verweerder, in overleg met de studieadviseur, geconstateerd dat de persoonlijke omstandigheden onvoldoende verklaring bieden voor de achterblijvende studieresultaten. Daarbij neemt verweerder in aanmerking dat het behaalde onvoldoende voor Statistiek en het ontbreken van een resultaat boven de 6.0 goede indicatoren zijn voor de ongeschiktheid van appellant voor de opleiding Psychologie.

Verweerder is van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en er voldoende rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellant en dat gelet op de studieresultaten voldoende is komen vast te staan dat appellant ongeschikt moet worden geacht voor de bacheloropleiding Psychologie.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn/haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant na het eerste jaar niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft in totaal 0 studiepunten van B1 Psychologie behaald, waar 60 punten nodig waren om aan een negatief bindend studieadvies te ontkomen.

Het college stelt op grond van de gewisselde stukken en het verhandelde ter zitting vast, dat de studieresultaten van appellant over het gehele studiejaar (te) laag zijn geweest en dat in de periode waarin het volgens appellant zelf beter met hem ging niet blijkt van een verbetering van zijn studieresultaten. Naar het oordeel van het college heeft verweerder op grond van die feiten in redelijkheid aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag kunnen leggen, dat van een oorzakelijk verband tussen de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden en zijn slechte studieresultaten niet is gebleken. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.